

UDENRIGSMINISTERIET

Notat om EU-Israel
ACAA - Agreement on
Conformity Assessment
and Acceptance of
industrial products
(gensidig certificering
af visse
industriprodukter).

Europa-Parlamentet godkendte den 23. oktober 2012 med 379 ja-stemmer, 230 nej-stemmer og 41 afståelser aftalen mellem EU og Israel om gensidig certificering af visse industriprodukter (ACAA - Agreement on Conformity Assessment and Acceptance of industrial products). På den baggrund godkendte Rådet den 14. november 2012 aftalen.

Aftalen er en protokol til EU-Israel associeringsaftalen og har til formål gensidigt at fjerne tekniske barrierer for handel, at reducere producenteres omkostninger og at sætte producenter i stand til hurtigere at få deres produkter på markedet. For forbrugere i de europæiske lande og Israel forudses denne gensidige certificering af visse industriprodukter alt andet lige at føre til lavere priser og et større produktudvalg.

Fra dansk side har man i kontakterne med Kommissionen og Den Fælles Udenrigstjeneste lagt vægt på, at ACAA-protokollen administreres på en sådan måde, at den ikke utilsigtet forbedrer adgangen for bosættelsesvarer til EU's marked. Senest har EU-udenrigsministrene i rådskonklusionerne af 10. december 2012 understreget dette principielle aspekt og bl.a. fremhævet, at alle aftaler mellem EU og Israel klart og utvetydigt skal indeholde en tekst om, at de ikke gælder for de områder, som Israel besatte i 1967. I forhold til EU's behandling af produkter, der i henhold til ACAA-protokollen vil være certificerede i Israel, gælder derfor fortsat og uændret, at produktets oprindelse - og ikke dets certificeringssted - afgør, om det kan eksporteres fra Israel til EU med præferencetold.

Aftalen er en konsekvens af tidligere indgåede forpligtelser under EU-Israel-aftalen fra 2005. Den indebærer ikke en opgradering af forbindelserne mellem EU og Israel. En sådan opgradering var forudset i de daværende EU-Israel forhandlinger i 2008 om en afløser for den handlingsplan for samarbejdet mellem EU og Israel, der ville udløbe i 2009. Blandt de elementer, som man da forudså i en opgradering, kan nævnes: afholdelse af EU-Israel topmøder, en række årlige

EU-Israel udenrigsministermøder samt andre ministermøder, tættere samarbejde mellem EU's organer i Bruxelles og Israel, årlige møder mellem EU og Israel om politisk strategi i forhold til internationale politiske spørgsmål.

De anførte elementer og de øvrige elementer indeholdt i den forventede opgraderingspakke er aldrig blevet gennemført. Det skyldes, at EU siden Gaza-konflikten i 2008-09 og i lyset af den manglende udvikling i fredsprocessen besluttede ikke at gennemføre den planlagte opgradering. Fra israelsk side har man ved flere lejligheder søgt at ændre på denne EU-holdning, men forgæves. Regeringen støtter EU's holdning og finder ikke, at der i den aktuelle situation er anledning til at overveje en opgradering.

Som det fremgår af bl.a. rådskonklusioner fra EU-udenrigsministrenes møder, er der i EU-kredsen stor opmærksomhed på at øge presset på Israel i forhold til bosættelsesaktiviteterne. Formålet er at undgå, at der direkte eller indirekte sker en understøttelse af den økonomiske aktivitet i bosættelserne. Baggrunden herfor er EU's og Danmarks holdning til de israelske bosættelser. Bosættelserne er ulovlige og udgør en hindring for fred. Derfor har regeringen i løbet af 2012 arbejdet for at sikre, at varer fra israelske bosættelser ikke importeres til EU med præferencetold, fordi denne eksport er medvirkende til at holde de ulovlige bosættelser økonomisk kørende, lige som regeringen i oktober 2012 offentliggjorde en vejledning for virksomheders frivillige mærkning af fødevarer produceret på besat palæstinensisk område. Det er sket for at tydeliggøre, om en vare kommer fra en af de ulovlige israelske bosættelser på Vestbredden. Regeringen drøfter i samarbejde med EU-kredsen og NGO'er yderligere tiltag til at sikre, at direkte eller indirekte støtte til bosættelserne kan bringes til ophør.

Om de generelle regler mv. vedrørende import af varer fra Israel til EU henvises til udenrigsministerens besvarelse af 10. december 2012 af Europaudvalgets spørgsmål EEU 13.

Udenrigsministeriet, den 20. februar 2013